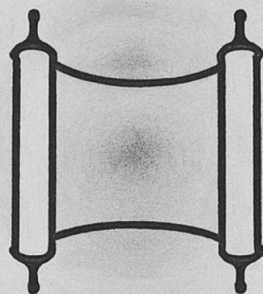

בס"ד

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas

Pesach & Hagadah

Dedicated To:

ר' נחום אהרון & חיה

ליטשקאווסקי

May Hashem bless you over the top

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Reb Pinchas of Koretz
Imrie Pinchas
Pesach & Hagadah

פסח

Siman #170

<p>In the name of the late Rabbi, who was careful not to be stringent with excessive stringencies,</p>	<p>בְּשֵׁם הַרֵב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁהִקְפִיד שֶׁלֹּא לְהִתְמַיֵּר הַחֲמֻרוֹת יְתוּרוֹת,</p>
<p>because through this one draws upon himself the exile, Heaven forbid,</p>	<p>כִּי בְּזַה מִמְשִׁיבָה עַל עֲצָמוֹ הַגְּלוּת חֵס וְשְׁלוֹם,</p>
<p>for stringencies are from the side of judgment, may it be covered.</p>	<p>כִּי הַחֲמֻרוֹת הֵם מִסְטֵרָא דְדִינָא צִי</p>
<p>And the proof is that the later books are more stringent than the earlier ones,</p>	<p>וְהִרְאָה, שֶׁהַסְּפָרִים הָאֲחֵרוֹנִים מִחֲמִירִים יוֹתֵר מִהִרְאִי שׁוֹנִים,</p>
<p>and with every new book that is added, there are several new stringencies in it,</p>	<p>וְכָל מָה שֶׁנִּתְוַסַּף סֵפֶר חֲדָשׁ יֵשׁ בּוֹ כַּמָּה חֲמֻרוֹת חֲדָשִׁים,</p>
<p>and this is because of the intensity of the exile, which each time becomes heavier, due to our many sins, may it be clarified.</p>	<p>וְהוּא מִפְּנֵי תַקְוַת הַגְּלוּת שֶׁבְּכָל פֶּעַם הוּא כְּבֵד יוֹתֵר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים צ"ח</p>
<p>Therefore, a person should not be more stringent than the Shulchan Aruch,</p>	<p>לְכֹן אֵין לְאָדָם לְהִתְמַיֵּר יוֹתֵר מִהַשׁוּלְחָן עָרוּךְ</p>
<p>even if there is some opinion in the Shulchan Aruch to be stringent—</p>	<p>אִם אֵין אֵין אֵינוֹה דְעָה בְּשׁוּלְחָן עָרוּךְ לְהִתְמַיֵּר,</p>
<p>if that is not the conclusion, one should not be stringent.</p>	<p>אִם אֵין הַמְּסַקֵּנָה כֵּן, אֵין לְהִתְמַיֵּר</p>
<p>Only on Pesach should one follow all the stringencies mentioned in the Shulchan Aruch,</p>	<p>רַק בְּפֶסַח יֵשׁ לְתַפֵּס כָּל הַחֲמֻרוֹת הַנִּזְכָּרִים בְּשׁוּלְחָן עָרוּךְ,</p>
<p>but a stringency that is not mentioned at all in the Shulchan Aruch—</p>	<p>אֲבָל חֲמֻרָא שֶׁלֹּא נִזְכַּר כָּלֵל בְּשׁוּלְחָן עָרוּךְ—</p>
<p>he did not want to be stringent even on Pesach.</p>	<p>לֹא רָצָה לְהִתְמַיֵּר אִם בְּפֶסַח</p>

[NOTE Summary

Rabbi Pinchas of Koretz emphasized that one must be cautious not to adopt unnecessary stringencies beyond what the Shulchan Aruch requires. He taught that excessive stringencies draw down harshness and exile, since they stem from the side of judgment. The pattern of later halachic works introducing more stringencies than earlier ones is, he explained, a reflection of the intensification of exile through our sins. Therefore, he guided that a Jew should follow the rulings of the Shulchan Aruch as they are, and not add personal stringencies unless clearly mandated. The only exception was Pesach, where the Shulchan Aruch itself lists numerous stringencies—those, he said, should be followed. But stringencies not rooted in the Shulchan Aruch, even on Pesach, he would not accept.

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas

Pesach & Hagadah

Practical Takeaway

This teaching urges balance in avodas Hashem: serving with devotion and care, but not burdening oneself with unnecessary severity. True piety lies in fulfilling the Torah and the rulings of the Shulchan Aruch, not in inventing additional prohibitions. A Jew should strive for sincerity and consistency in what halacha requires, avoiding the trap of chasing after every possible stringency, which can lead to spiritual heaviness and exile of the soul.

Chassidic Story

Once, when his students saw Rabbi Pinchas of Koretz being lenient where other rabbis would impose a stringency, they asked him why. He explained: "The Torah already has enough requirements; why should I exile myself with what it does not demand? Each added stringency is another exile. God does not ask us to live in exile, but to live with Him in joy." In another instance, before Pesach, he did observe every stringency found in the Shulchan Aruch, but when asked to accept a new custom not mentioned there, he firmly refused, saying: "This is not service of God, but service of fear. I will not add exile where Torah did not place it."

END NOTE]

Siman #171

In the name of the late Rabbi:

בְּשֵׁם הָרַב זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה

He always had a dislike for a melancholic person,

אִיִּךְ צָט אָב פִּינַט אֵינן מְרָה שְׁחוּרָה לְנִיק

but during Pesach, he loathed all forms of melancholy.

אָבֵל אִים פֶּסַח כָּל הַמְרָה שְׁחוּרוֹת

Siman #172

He elaborated on the matter of Pesach, that it is "food of healing", and through this there are no judgments at all on Rosh Hashanah, as stated in the Zohar, Tetzaveh (183b). Therefore, one must be careful to be very stringent, to be saved from even the slightest suspicion of chametz.

הָאֲרִיף בְּעֵנֵינוּ פֶּסַח שֶׁהוּא מִיכְלָא דְאֶסְתָּא, וְעַל-יְדֵי
זֶה אֵין דִּינֵינוּ כָּלֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּדֵאִיתָא בְּזִהַר תְּצַוֵּה
(קפג, כ). לְכָף יֵשׁ לְהַזְהֵר לְהַחֲמִיר מְאֹד לְהַנְצִיל
מִחֲשֵׁשׁ מִשְׁהוּ חֲמֵץ

And he, of blessed memory, explained the reason that there is no judgment on Rosh Hashanah—can it be that if one committed sins he would not be judged? Rather, the explanation is that one who is careful about even a trace of chametz, as is written in the writings of the Arizal, this helps that he will not sin the entire year, etc.

וְהַסְבִּיר הוּא זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַטַּעַם שֶׁאֵין דִּין בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, וְכִי אֶפְשֶׁר שְׂאֵם עֲשֵׂה עֲבִירוֹת שְׁלֵא גְדוֹנָה
אוֹתוֹ? רַק הַפִּירוּשׁ, שֶׁהַנְּזִהָר מִמִּשְׁהוּ חֲמֵץ אִיתָא
'בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל שִׁוְעֵיל שְׁלֵא יִחָטָא כָּל הַשָּׁנָה וְכוּ

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas

Pesach & Hagadah

And the Rabbi was particular about the Ba'er Heitev (O.C. 436:3), who quoted in the name of the Arizal: "he is assured that he will not sin," etc.—for how can a person be assured not to sin? And in the writings it does not say more than "it helps," etc.

וְהָיָה הָרֵב מִקְפִּיד עַל הַבְּאָר הַיָּטֵב (לוֹחַ שְׁנֵה לְסִימָן סמ"ו) שֶׁהֶעֱזִיק בְּשֵׁם הָאַרִיז"ל: "מוֹבְטָח שֶׁלֹּא יִחַטָּא" וְכוּ', כִּי אִיךָ אָדָם מוֹבְטָח מִהַחַטָּא? וּבִבְתָבִים ל'א כְּתוּב רַק יוֹעִיל וְכוּ'.

Siman #173

He also said that one must be stringent on Pesach with all the stringencies, because the aspect of Pesach is the nullification of idolatry. And he said that there is another reason why one must be stringent on Pesach, but he does not want to reveal it.

גַּם אָמַר, שֶׁיֵּשׁ לְהַחֲמִיר בְּפֶסַח בְּכָל הַחֲמִרוֹת, כִּי בְּחִינַת פֶּסַח הוּא בְּטוּל עֲבוּדָה זָרָה. וְאָמַר, שֶׁיֵּשׁ עוֹד טַעַם שֶׁצָּרִיף לְהַחֲמִיר בְּפֶסַח, אֲבָל שֶׁאֵינוֹ רוֹצֵה לְגַלּוֹתוֹ.

And one time he said: "It's not fitting that the generation should know," meaning the generation does not need to know it.

וּפַעַם אַחַת אָמַר: "עַס טוּיג נִשְׁט דֶּר דּוֹר זָאל ווִיסֶן", שֶׁהַדּוֹר אֵין צָרִיכִים לְדַעַת אוֹתוֹ.

Siman #174

[The Rabbi, of blessed memory, said:] Since the time that the Jewish people have been careful about even a trace of chametz on Pesach and eat *shemurah* matzah, they have had salvation in a great matter (and the meaning of his words was in the spiritual realm), and I am not permitted to reveal it for the sake of the generation.

הָרֵב זָכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה אָמַר: [מַעַת שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִזְהָרִים] מִמַּשְׁהוּ חֲמֵץ בְּפֶסַח וְאוֹכְלִים מִצָּה שְׁמוּרָה, הִיְתָה לָהֶם יְשׁוּעָה בְּדַבָּר גָּדוֹל (וּמִשְׁמַעוֹת דְּבָרָיו הִיְתָה בְּרוּחַנִי), וְאֵין אֲנִי רֹשֵׁי לְגַלּוֹתוֹ לְטוֹבַת הַדּוֹר.

Siman #175

Regarding drinking Ma'ad on Pesach, the Rabbi, of blessed memory, was lenient, because it is a great necessity, as it is satisfying.

בְּשִׁתִּית מַעַד בְּפֶסַח הִקִּיל הָרֵב זָכְרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּעֵבֹר שֶׁהוּא צוּרֵךְ גָּדוֹל, שֶׁהוּא מִשְׁבִּיעַ.

Siman #176

He gave a reason why it is forbidden to eat legumes (*kitniyos*) on Pesach — because types of legumes are an aspect of *mochin d'katnus* (constricted consciousness), whereas Pesach is an aspect of *mochin d'gadlus* (expanded consciousness).

אָמַר טַעַם, שֶׁלְכַךְ אָסוּר לְאָכַל קִטְנִיּוֹת בְּפֶסַח, כִּי מֵיַיִן קִטְנִיּוֹת הוּא בְּחִינַת מוֹחִין דְּקִטְנּוּת, וּפֶסַח הוּא בְּחִינַת מוֹחִין דְּגַדְלוּת.

But "bread" (*lechem*) is numerically equivalent to three times the Tetragrammaton (*Havayah*), and that is an aspect of *gadlus*. And every *Havayah* is an aspect of the Name *Mah*, which is numerically equivalent to "Adam", and anything that is in the secret of the form of a human (*Tzuras Adam*) includes ten *sefiros*.

אֲבָל "לֶחֶם" הוּא גִימְטְרִיָּא ג' הַיּוֹת, וְהוּא בְּחִינַת גְּדֻלוּת. וְכָל הַיּוֹ"ה הוּא בְּחִינַת שֵׁם מ"ה שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּא "אָדָם", וְכָל מֶה שֶׁהוּא בְּסוּד צִיּוּר אָדָם הוּא כּוֹלֵל עֶשְׂרֵי סְפִירוֹת.

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas

Pesach & Hagadah

Therefore, one must place ten fingers on the bread at the time of the *haMotzi* blessing. Also, there are ten words in the *haMotzi* blessing, unlike the blessing of *Shehakol* and similar ones. (See Shulchan Aruch, O.C. 167:4.)

And on Thursday of Parshas Shemos, they made a dish of sesame, and it was very good. And he said that this was because they needed to fast, and a fast is also an aspect of *mochin d'katnus*, as explained in the *Kavanos* (Per LoS.K., p. 7 col. 3).

Siman #177

In the name of the Rabbi, of blessed memory: On Pesach, judgment is from the side of the soul, and on Rosh Hashanah, from the side of the body.

The Rabbi, of blessed memory, also said: On Pesach, judgment is from the side of kindnesses (*chasadim*), therefore we eat and drink and rejoice; and on Rosh Hashanah, from the side of severities (*g'vurot*). And when a person finds favor and grace (in Yiddish: "when one gets *loski*") on Pesach, he will have no hardship at all on Rosh Hashanah — as long as he is extremely careful about even a trace of chametz, for it is a very serious matter.

And the Rabbi, of blessed memory, said regarding his son, Rabbi Eliyahu, that he cannot attain spiritual levels like his brother, may he live and be well, because one time he was sick and they had to give him chametz on Pesach due to *pikuach nefesh*, and this damaged his soul forever.

He also related that the Rabbi, of blessed memory, told a certain wicked apostate that the beginning of his breach came when he ate chametz on Pesach, and from that everything else followed. And he explained in the name of the Rabbi, of blessed memory, that on Pesach, judgment is from the side of the souls, etc.

And now, in the year 5573 (1813), he, of blessed memory, further explained another matter: that the Holy One, blessed be He, desires to be served in every possible way, and on this they judge on Pesach — in what manner one's service will be that year: through Torah study, or through prayer, or through some other thing, and the like.

לקדו צריף להניח עשר אצבעות על הלחם בשעת המוציא, וגם יש בברכת המוציא י' תבות, משאין כן בברכת שהכל וכיוצא (שולחן ערוך לאורח חיים (סימן קסז, סעיף ד

וביום ה' פרשת שמות עשו מאכל של שומשמן, והנה טוב עד מאד, ואמר, שהוא מחמת שהיו צריכין להתענות, ותענית הוא גם כן בחינת מוחין דקטנות, (כמבואר בפננות (פער לו"ס"ק דף ז, עמוד ג

בשם הרב זכרוננו לברכה: בפסח דנין מצד הנשמה, ובראש השנה מצד הגוף.

עוד אמר הרב זכרוננו לברכה: בפסח דנין מצד התקדים, לכן אוכלים ושותים ושמיחין, ובראש השנה מצד הגבורות. וכשמוצא אדם חן וחסד (בלשון אשכנז: "אז מעאן קריגט לוסקי") בפסח, אין לו שום טורח בראש השנה. ובלבד שיזדהר מאד ממשוהו חמץ, שהוא דבר גדול

ואמר הרב זכרוננו לברכה על רבי אליהו בנו שאינו יכול לבוא להשגה כמו אחיו נ"י, כי פעם אחת היה חולה והיו צריכין לתן לו חמץ בפסח משום פיקוח נפש, וזה הזיק לנשמתו עד עולם.

עוד סיפר, שהרב זכרוננו לברכה הגיד לרשע אהד גדול שהמיר, שתחלת פריצותו היתה שאכל חמץ בפסח, ומזה בא לכל. וביאר בשם הרב זכרוננו לברכה, שבפסח דנין מצד הנשמות וכו

ועכשיו שנת תקע"ג לפ"ק, ביאר הוא זכרוננו לברכה עוד בענין אחר: כי השם יתברך רוצה שיעבדו אותו בכל האפנים, ועל זה דנין בפסח באיזה אופן תהיה עבודתו בשנה הזאת, בלימוד או בתפלה או בדבר אחר, וכיוצא בזה.

Reb Pinchas of Koretz

Imrie Pinchas Pesach & Hagadah

Siman #178

He said: On Pesach, when a great light comes into the world, a person must be careful in all his actions, so that he not be punished, Heaven forbid. And understand this.

אמר: בפסח, כשנבא לעולם אור גדול, צריך אדם להזהר בכל מעשיו שלא יענש חס ושלום, והבן.

Siman #179

In the name of the Rabbi, of blessed memory: On Pesach, because a great light descends, therefore they are particular even about a slight movement or a light sin.

בשם הרב זכרוננו לברכה, בפסח, בעבור שיוֹרד אור גדול, על כן מקפידין אפלו על תנועה קלה וחטא קל.

And he, of blessed memory, told that one time on the first night of Pesach, there was a lot of wine on the table, and also a lot of schnapps, which was brought by Reb Shlomo [of Heysen], of blessed memory, and after the fish, they took a little schnapps and drank.

וסיפר הוא זכרוננו לברכה, שפעם אחת בליל א' של פסח הנה הרבה יין על השלחן, וגם יי"ש הנה הרבה, שהביא רבי שלמה [מהייסין] זכרוננו לברכה, ואחר הדגים לקחו מעט יי"ש ושתו.

And the Rabbi, of blessed memory, said to him: Sometimes the evil inclination doesn't entice at all, and the person himself runs after the evil inclination — “ka, ka” — like when there is so much wine and yet you drink schnapps.

ואמר לו הרב זכרוננו לברכה: פעמים יש שאין היצר הרע מסית כלל, והאדם רודף אחר היצר הרע ק"א, ק"א, כגון שיש כל כך יין הרבה ואתם שותים יי"ש.

And he, of blessed memory, said that at such a time, they are strict in accordance with the above.

ואמר הוא זכרוננו לברכה, שבעת הנ"ל מקפידין על דרכי הנ"ל.

Siman #180

Regarding *Ma'ariv* (the evening prayer): He, of blessed memory, practiced on the first night of Yom Tov not to say it, because he said the people are tired. And on the second night, he would not lead the prayer from the *amud* (lectern); rather, someone else would lead and they would say *Ma'ariv*.

בענין המעריבית. נהג זכרוננו לברכה בליל יום טוב ראשון שלא לואמר, כי הנה אומר העולם הם עיפים. ובליל שני לא הנה מתפלל לפני העמוד, רק אחר הנה מתפלל ואמרו מעריבית.

And he, of blessed memory, spoke privately with Rabbi Simchah [K.G.], perhaps he, of blessed memory, did not say *Ma'ariv* at all. Therefore, he refrained on the second night from going to the *amud*, so that they would not notice — for he had no explanation for the second night.

ודבר הוא זכרוננו לברכה בסוד עם רבי שמחה ק"ג, אולי הוא זכרוננו לברכה לא אמר מעריבית כלל, לכן נסתלק בליל שני מהעמוד שלא ירגישו בו, שלא הנה לו תרוץ על ליל שני.

Until Rabbi Yaakov Shimon testified that he did say *Ma'ariv* on the second night, from one *siddur* together with his father. And on the last days of Yom Tov, he also said it on the first night.

עד [שהעיד] הרב רבי יעקב שמעון שהוא אמר מעריבית בליל שני בסידור אחד עם אביו. וביום טוב האחרונים אמר גם בליל ראשון.